

РЕШЕНИЕ

№ 7377

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10463** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №33055 от 22.10.2020г. по описа на Административен съд – София град от О. Н. Ф., [ЕГН] срещу Решение №175981 от 13.08.2020г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, състав 100, постановено по НАХД № 1368/2020г. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 2465117, издаден от СДВР, с който на касатора за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева.

С касационната жалба се релевират касационни основания за отмяна на решението на СРС по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че не е управлявала автомобила в деня на установяване на нарушението, а същият е бил предоставен на друго лице. Сочи още, че лицето, управлявало автомобила не е призован като свидетел по делото, с което е допуснато процесуално нарушение. Изтъква се, че са изпълнени условията на чл. 189, ал.5 от ЗДвП, поради което моли за отмяна на обжалваното решение и потвърдения с него електронен фиш.

В съдебно заседание, касаторът О. Ф. се явява лично, като поддържа касационната жалба. В подкрепа на изложеното в касационната жалба е представена молба от 20.11.2020г. по делото с приложения-препис от решение на СРС по НАХД №1189/2020г., Декларация по чл. 189, ал.5 от ЗДвП и екранна снимка.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция“ не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и като такова счита, че същото следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 02.01.2019 г. в 11: 26 ч., в [населено място] по [улица]до №28 с посока на движение от [улица]към [улица]била засечена скорост на движение от 77 км/ч при ограничение 50км/ч, след отчитане на допустимата грешка от 3км/ч при скорост до 100 км/ч на лек автомобил „Сузуки М.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Към него момент лекият автомобил бил собственост на О. Н. Ф.. Скоростта на движение е засечена с мобилна система за видеоконтрол – TFR1-M с № 614. За експлоатация на техническото средство била съставена ежедневна форма и отчет и протокол за използване на автоматизирано техническо средство.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден процесния електронен фиш. ЕФ бил връчен на Ф., която посочила, че на 02.01.2019г. в 12:00 часа е предоставила процесното МПС на Т. Г., като приложила копие от личната му карта. Не приложила копие от СУМСП на Т. Г., тъй като не разполагала с такова. Впоследствие процесното МПС било продадено на И. Й..

За да потвърди електронния фиш, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му. Сигнал е до извод, че са спазени формата и реквизитите на издадения ЕФ, същият е издаден от компетентен орган, изпълнен е състава на посоченото нарушение и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Така постановеното решение е неправилно.

Съгласно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Правилно СРС е посочил, че в процесния случай обжалваният ЕФ съдържа

всички изискуеми по закон реквизити и същият е издаден е от компетентен орган. Безспорно по делото е установено, с процесния автомобил е извършено административно нарушение по смисъла на чл. 21, ал.2 от ЗДвП, като същият се е движил със скорост от 77 км/ч (при отчитане на допустимата грешка от 3км/ч), докато въведеното ограничение за този участък е от 50 км/ч. Настоящият съдебен състав обаче не споделя изводите на районния съд досежно така ангажираната административнонаказателната отговорност на касатора.

Съгласно чл. 189, ал.5 от ЗДвП, електронният фиш се изпраща с препоръчано писмо с обратна разписка. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. На лицето, посочено в декларацията се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. Предвидена е специалната норма презумпция за отговорност на собственика на МПС, която може да бъде оборена от него в случай, че друг е управлявал автомобила.

От данните по делото се установява, че електронният фиш е връчен на Ф., като същата се е възползвала от възможността, предвидена в чл. 189, ал. 5, като е представила декларация с данни за лицето извършило нарушението с приложено копие на личната му карта. Представен е и Договор от 08.11.2018, сключен за срок от 3 месеца, видно от който процесният лек автомобил е бил предоставен за ползване на посоченото в декларацията лице – Т. Г.. Макар и действително Ф. не е представила свидетелството за управление на лицето, на което е предоставила автомобила за ползване, настоящият съдебен състав счита, че АНО е разполагал с необходимите данни за съставяне на електронен фиш спрямо лицето, извършило нарушението – копие от лична карта и договор за наем на процесното МПС. Въпреки наличието на посочената непълнота на така представената декларация, същата е могла да обслужи целта, поради която се изисква. Лицето спрямо което е издаден електронен фиш разполага с всички уредени в законите средства за защита и за установяване на извършителя на нарушението. В този смисъл способа за установяване на действителния водач и нарушител по чл. 189, ал.5 от ЗДвП не изключва прилагане на всички други доказателствени средства по НПК, чрез които се разкрива авторството на деянието. Настоящият съдебен състав счита, че административният орган в конкретния случай не е положил необходимите усилия да установи действителния нарушител, поради което неправилно е санкционирал собственика на лекия автомобил.

С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно, а обжалваният електронен фиш серия К № 2465117на СДВР да бъде отменен, тъй като неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №175881 от 13.08.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, състав 100 по НАХД №1368/2020г.

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 2465117, издаден от СДВР, с който на О. Н. Ф. за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от Закона за движение по пътищата

ЗДВП и на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.3 ЗДВП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.